

Dönmemek Üzere Belki de

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Ocak 2023

Hazanım, hazırlandığım göçün öncesi.
Haiz olduğum fitratın güncesi
Adeta bir tekerleme bunca hüznün bunca takva
Şerh düşülesi mevsimin o solgun çehresi.

Bir gecenin daha b/atağındayım
Günün değil gün bildiğim zamanların
Çok uzağında yastayım.
Meylettigimsin ve mealim
Kırık yürek çekmecemsin içine gizlendiğim
Kardığım dünüm
Ve gönlün hutbesi
Seni kâfir Zühre Yıldızı
Ben sevdikçe hep kaçansın
Ve de aşkın rütbesi
Özlem nasıl ki apoleti bu aşkın
Kardığım zamanların çok ötesinde yılgın
Bir duman gibi şehri boydan boya kapladığın
Bir yangın yeri iken yüreğim
Yaranamadığım son kelamsın dünde takılı
Son fermanımı yazmaya meyyal
Üşengeç ruhumdan firar eden yazgımsın hiçlikle iştiğal

Kürediğim közümsün
S/özlendiğim duygulardan birbirine yansıyan
Tutuklu selamsın gönlümün

Bazen içimde kalan ukde
Bazen konduğum tek buklesi saçının
Değil taramak dokunmaya kıyamadığım
Hazanın solgun yaprağısın
İçimde büyüyen o devasa yangın
Ki tek kıvılcım yetmedi mi büyümesine?
Tek sözün yeterdi yüreğin erişilesi o rütbesine

Sözcüklerim korsan
Yalnızlığım karaborsa
Düşlerimse merdiven altı
İçerlediğim her sözün edası
Edemediğim vedam
Ertelelediğim rüyam
Emsalsiz gidişlerin ertelendiği
Sınandığım kadar sığınağım
Dönmemek üzere belki de...